Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	15Co/233/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1109243519
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mária Hajdínová
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2012:1109243519.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Ayše Pružinec Erenovej v právnej veci navrhovateľa: I. N. F. H. M. , bytom Y., E. Č.. XX, proti odporcovi: N. V. - S. N. N. V., Ž. J.. Č.. XX, G., o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 4. marca 2011, č.k. 12C 264/2009-49, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Odporcovi súd náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 4.3.2011, č.k. 12C 264/2009-49, zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Návrhom na začatie konania sa navrhovateľ, po jeho zmenách so súhlasom súdu, domáhal náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v sume 327,32 € spolu so 17,6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 307,19 € od 16.5.2008 do zaplatenia a zo sumy 20,13 € od 16.5.2010 do zaplatenia. Dôvodil tým, že uznesením Okresného súdu v Trnave zo dňa 11.3.2003, č.k. 32E 36/2003-9, bolo rozhodnuté proti nemu, v postavení povinného, tak, že na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 14.8.2001, sp. zn. 10C 1/1996, bol nariadený výkon rozhodnutia zrážkami z jeho dôchodku na uspokojenie pohľadávky oprávneného v celkovej sume 9.980,-- Sk. Proti vydanému uzneseniu podal dňa 22.3.2003 odvolanie, o ktorom súd dodnes nerozhodol. V súčasnosti Okresný súd v Trnave vec vedie pod sp. zn. 14Er 147/2005. Zbytočné prieťahy v konaní pred Okresným súdom v Trnave konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo dňa 10.9.2009, č.k. II. ÚS 162/2009-46. Navrhovateľ tieto prieťahy v konaní označil za nesprávny úradný postup, v dôsledku ktorého mu vznikla škoda tým, že jeho dlh sa navýšil o trovy súvisiace s exekučným konaním. N. K. na základe nariadenej exekúcie zrážky z jeho dôchodku zrealizovala, ale pretože rozhodnutie sa z dôvodu ním podaného odvolania nestalo právoplatným, vykonané zrážky z dôchodku oprávnenému nepoukázala. V roku 2005 dostal upovedomenie o začatí exekúcie. Bol toho názoru, že toto konanie je nesprávne, a preto podal proti exekúcii námietky, ktoré boli zamietnuté. Pokračovaním exekučného konania mu vznikli trovy, ktoré predstavujú škodu, ktorej náhrady sa v predmetnom konaní domáha.

Súd prvého stupňa tak rozhodol po tom, ako mal z vykonaného dokazovania preukázané nasledujúce, pre vec podstatné, právne skutočnosti. Okresný súd v Trnave uznesením č.k. 32E 36/2003-9, v právnej veci výkonu rozhodnutia oprávneného K. O. K., O., F.: XXXXXX, proti povinnému I. N., o zaplatenie sumy 8.544,-- Sk s príslušenstvom, nariadil výkon rozhodnutia na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 14.8.2001, sp. zn. 10C 1/1996, na uspokojenie trov

predchádzajúceho konania v sume 8.544,-- Sk a trov návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia v sume 500,-- Sk + 936,-- Sk, zrážkami z dôchodku povinného a zakázal N. K., aby povinnému platila postihnutú sumu dôchodku a zrážky poukazovala na č. účtu: XXXX-XXXXXXXXXX/XXXX I. Č. M..N.., K. O. J. I.. Z uvedeného uznesenia súd zistil, že proti uzneseniu bolo dňa 22.4.2003 podané odvolanie, čo bolo oprávnenému oznámené dňa 30.7.2007. Odvolanie zo dňa 22.4.2003 sa v spise Okresného súdu Trnava sp. zn. 14Er 147/2005 nenachádza. N. K. dňa 24.6.2003 navrhovateľovi oznámila vykonanie zrážok z dôchodku na základe výkonu rozhodnutia na základe uznesenia Okresného súdu v Trnave zo dňa 11.3.2003, č.k. 32E 36/2003-9, pre oprávneného K. O. K., O., na úhradu neprednostnej pohľadávky v sume 8.544,--Sk, náhradu trov výkonu rozhodnutia v sume 1.436,-- Sk, spolu v sume 9.980,-- Sk, zrážkami z dôchodku povinného (v prejednávanej veci navrhovateľa) od 16.7.2003 v sume 3.084,-- Sk. N. K. dňa 3.10.2003 navrhovateľovi oznámila, že od 16.11.2003 mu prestane vykonávať zrážky z dôchodku, ktoré vykonávala na základe uznesenia Okresného súdu v Trnave č.k. 32E 36/2003-9 o nariadení výkonu rozhodnutia zrážkami z dôchodku zo dňa 11.3.2003. Sumy zrazené z jeho dôchodku za dobu od 16.10.2003 do 15.11.2003 v úhrnnej sume 2.356,-- Sk mu súčasne poukázala. Oprávnený K.Á. O. K., O., v konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 32E 36/2003, podaním zo dňa 13.11.2005 Okresnému súdu v Trnave oznámil, že v súlade s ustanovením § 372m O.s.p. podal návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku súdnej exekútorke Z.. L. X. a požiadal súd, aby postúpil spis sp. zn. 32E 36/2003 zvolenej súdnej exekútorke spolu s písomným poverením na vykonanie exekúcie. K oznámeniu pripojil návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 13.10.2005, na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 14.8.2001, sp. zn. 10C 1/1996, na vymoženie pohľadávky v sume 8.544,-- Sk trov právneho zastúpenia prvostupňového konania, v sume 936,-- Sk trov právneho zastúpenia súdneho výkonu rozhodnutia, 500,- Sk trov súdneho výkonu rozhodnutia, v sume 1.500,-- Sk trov právneho zastúpenia tohto konania; spolu v sume 11.480,-- Sk. Okresný súd v Trnave poverením zo dňa 2.8.2006, č. 5207*041144, č.k. 14Er 147/2005-14, v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. poveril vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 14.8.2001, sp. zn. 10C 1/1996, súdneho exekútora Z.. L. X., ktorá navrhovateľa dňa 22.8.2006 upovedomila o začatí exekúcie. Na námietky povinného (v prejednávanej veci navrhovateľa), že výkon rozhodnutia zrážkami z dôchodku už bol uskutočnený na základe uznesenia Okresného súdu v Trnave č.k. 32E 36/2003-9, Okresný súd v Trnave uznesením č.k. 14Er 147/2005-30, právoplatným dňa 20.12.2007, námietky povinného proti exekúcii zamietol. Exekučným príkazom Exekútorského úradu Y., Z.. L. X. - súdny exekútor, zo dňa 8.2.2008, č.k. D. XXX/XXXX-X, vydaným na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie (vyššie označený rozsudok Okresného súdu v Trenčíne), bol vydaný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami z dôchodku povinného, na zaplatenie pohľadávky v sume 8.544,-- Sk a jej príslušenstva v sume 2.936,-- Sk, v prospech oprávneného K. O. K. O.. Exekútorský úrad Y., Z.. L. X. súdny exekútor, navrhovateľa dňa 18.2.2008 upovedomil o ďalších trovách exekúcie v sume 606,50 Sk. O ďalších námietkach povinného proti trovám exekúcie v sume 606,50 Sk v zmysle upovedomenia zo dňa 18.2.2008, o žiadosti o oslobodenie od platenia trov exekúcie, Okresný súd v Trnave uznesením č.k. 14 Er 147/2005-39, právoplatným dňa 9.7.2008, námietky povinného zamietol. Sociálna poisťovňa dňa 11.4.2008 navrhovateľovi oznámila vykonanie zrážok z dôchodku na základe príkazu Exekútorského úradu Y. Č..H.. D. XXX/XXXX-X zo dňa 8.2.2008, pre oprávneného K. O. K., O., na úhradu neprednostnej pohľadávky v sume 8.544,-- Sk, nákladov spojených s upletením pohľadávky v sume 8.648,-- Sk, spolu v sume 17.192,-- Sk, zrážkami z dôchodku od 16.5.2008 v sume 4.902,-- Sk. N. K. dňa 5.5.2010 navrhovateľovi oznámila vykonanie zrážok z dôchodku na základe príkazu Exekútorského úradu Y. zo dňa 1.8.2008, č.k. D. XXX/XXXX-XX, pre oprávneného K. O. K., O., na úhradu neprednostnej pohľadávky ako zostatok v sume 20,13 € zrážkami z dôchodku od 16.5.2010 do 15.6.2010 v sume 20,13 €. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 10.9.2009, č.k. II. ÚS 162/2009-46, rozhodol, že základné právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejedanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Er 147/2005 (pôvodne vedenom pod sp.zn. 17Es 13/2003 a 32E 36/2003) porušené bolo, prikázal Okresnému súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Er 147/2005 konať bez zbytočných prieťahov; priznal navrhovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.500,-- € a trovy právneho zastúpenia v sume 292,38 €. Ústavný súd Slovenskej republiky v predmetnom náleze konštatoval nečinnosť Okresného súdu v Trnave v období od 2.12.2003 do 14.10.2004, neefektívne a nesústredené konanie od 10.11.2004 do 6.9.2005 a od 18.10.2005 do 2.8.2006. Navrhovateľ žiadosťou zo dňa 30.11.2008 požiadal odporcu v

zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá mu vznikla v súdnych konaniach vedených na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 10C 1/1996, 17Es 13/2003, 32E 36/2003, Ex 431/2006, 14Er 147/2005, Nsa 5/2002, 19C 101/2006, z dôvodu nezákonného rozhodnutia súdu, keď N. K. súd včas neoznámil nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia zo dňa 11.3.2003, č.k. 32E 36/2003-9, a nezákonného rozhodnutia súdu zo dňa 23.1.2003, 14.11.2002, č.k. Nsa 5/2002-6 a vybavených sťažnostiach predsedu okresného súdu zo dňa 31.7.2006, Spr. XXXX/XXXX, zo dňa 9.10.2006, Spr XXXX/XXXX, zo dňa 28.2.2007, Spr. XXXX/XXXX. Mal za ustálené, že navrhovateľ sa v predmetnom konaní domáhal od odporcu zaplatenia škody v sume 327,32 € za prieťahy v súdnom konaní (ktoré považoval za nesprávny úradný postup súdu) vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 14Er 147/2005 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 17Es 13/2003 a 32E 36/2003), ktorá predstavuje trovy exekučného konania.

Dôvodil ďalej, že zákon č. 58/1969 Zb. otázku, čo je nesprávnym úradným postupom,

neupravoval, bolo potrebné ju vždy posudzovať podľa okolností konkrétneho prípadu. Podľa platnej judikatúry (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 60/2003, 3Cdo 134/2003) za nesprávny úradný postup je potrebné považovať aj nečinnosť štátneho orgánu, ak jeho úkony nie sú vykonávané vôbec, alebo v určitej lehote, či v primeranej lehote zodpovedajúcej právu na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Samotná dĺžka konania však neoprávňuje záver o zodpovednosti štátu za vznik škody. Zákon č. 514/2003 Z.z. v ustanovení § 9 zbytočné prieťahy v konaní označuje za nesprávny úradný postup. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu v namietanom súdnom konaní vychádzal súd z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.9.2009, č.k. II. ÚS 162/2009-46, ktorý rozhodol o tom, že základné právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejedanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14Er 147/2005 (pôvodne vedenom pod sp.zn. 17Es 13/2003 a 32E 36/2003) bolo porušené. Vychádzajúc z tohto záveru potom súd prvého stupňa dospel k záveru, že v konaní Okresného súdu Trnava vedenom pod sp. zn. 14Er 147/2005 došlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu prieťahov v konaní. Následne na to potom súd prvého stupňa skúmal existenciu ďalších dvoch nevyhnutných podmienok, t.j. či navrhovateľovi vznikla škoda a či je daná priama príčinná súvislosť medzi škodou navrhovateľa a zisteným nesprávnym úradným postupom. Zákon č. 58/1969 Zb. a ani zákon č. 514/2003 Z.z. nedefinujú pojem škody. Keďže oba zákony sú vo vzťahu k Občianskemu zákonníku prepismi špeciálnymi, ustanovenia Občianskeho zákonníka sa použijú vtedy, keď špeciálny zákon nemá vlastnú úpravu. V prípade pojmu škody a jej náhrady bolo preto potrebné použiť ustanovenie § 442 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého škoda predstavuje vo všeobecnosti ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Zákony č. 58/1969 Zb., č. 514/2003 Z.z., Občiansky zákonník, nevymedzujú ani pojem príčinnej súvislosti. Túto otázku je nutné riešiť vždy s ohľadom na konkrétne súvislosti v každom jednotlivom prípade. V podstate predstavuje objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku. Príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou bude daná vtedy, ak škoda vznikla ako dôsledok nesprávneho úradného postupu, t.j. ak je medzi nimi bezprostredný vzťah príčiny a následku (ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nedošlo by ani ku vzniku škody). V prejednávanej veci nie je splnená podmienka priamej príčinnej súvislosti medzi škodou navrhovateľa a zisteným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Trnave. Navrhovateľ ako škodu v predmetnom konaní označil trovy súvisiace s exekučným konaním. Trovy vzniknuté navrhovateľovi v súvislosti s exekučným konaním nie sú v príčinnej súvislosti s prieťahmi v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 14Er 147/2005, konštatovanými v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.9.2009, č.k. II. ÚS 162/2009-46, v čase od 2.12.2003 do 14.10.2004, od 10.11.2004 do 6.9.2005 a od 18.10.2005 do 2.8.2006, ale s tým, že navrhovateľ ako povinný si dobrovoľne nesplnil povinnosť uloženú mu rozhodnutím Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 14.8.2001, sp. zn. 10C 1/1996. Zdôraznil tiež, že od 1.9.2005 nastala zmena v konaniach o výkon rozhodnutia; § 372m O.s.p. Z toho všetkého vyvodil ten právny záver, že v prejednávanej veci nie sú splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady škody navrhovateľovi v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. a ani zákona č. 514/2003 Z.z. Rozsudok odôvodnil ustanovením § 18 ods. 1, 2 zákona č. 58/1969 Zb., § 3 ods. 1, 2, § 9 ods. 1,2, § 17 ods. 1,2, § 27 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. O náhrade trov konania rozhodoval

podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ dôvodiac ustanovením § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p. (súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvého stupňa v tom, že neexistuje priama príčinná súvislosť medzi nákladmi, ktoré v súvislosti s exekučným konaním musel vynaložiť v dôsledku toho, že Okresný súd Trnava v exekučnom konaní nedokázal včas (fakticky dodnes) rozhodnúť o jeho odvolaní zo dňa 22.4.2003 a že konal so zbytočnými prieťahmi; tento právny názor nepovažuje za správny. V prípade, žeby súd konal riadne a včas, nevznikla by mu škoda v podobe nákladov, ktoré v následnom exekučnom konaní musel vynaložiť a ktorých zaplatenia sa v tejto veci domáha. Stanovisko súdu, že dobrovoľne nesplnil povinnosť uloženú mu rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, že v konečnom dôsledku využil právo podať odvolanie, by v konečnom dôsledku znamenalo, že sa mu touto formou upierajú jeho základné ústavné práva a že mu tým súd odníma možnosť konať pred súdom. Prieťahy v súdnom konaní spôsobili, že výkon rozhodnutia nebol ukončený pred účinnosťou novely zákona č. 341/2005 Z.z., na základe ktorej sa všetky konania o výkon rozhodnutia uskutočňované dovtedy na súdoch pretransformovali na exekučné konania. Podľa jeho názoru je daná príčinná súvislosť medzi škodou, ktorá mu vznikla a ktorej náhrady sa voči odporcovi domáha a nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Trnave spočívajúci v jeho nečinnosti. Odvolaciemu súdu navrhol preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a jeho návrhu vyhovieť; žiadal náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa i pred odvolacím súdom.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Súd prvého stupňa vo veci vykonal potrebné dokazovanie, výsledky ktorého náležite vyhodnotil a následne vo veci aj správne rozhodol. Navrhovateľ v odvolaní neuvádzal také nové skutočnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu odvolaním napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preskúmal vec (§ 212 ods. l O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2012, ďalej len O.s.p.; § 372t O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27. júna 2012; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci upovedomení zákonným spôsobom (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.).

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa odvolací súd potvrdil, pretože je vo výroku (vrátane výroku o náhrade trov konania) vecne správny a keďže sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Pre správnosť dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa však odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné. Navrhovateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by privodili pre neho priaznivé rozhodnutie. Nie je sporné, že Okresný súd v Trnave vo veci vedenej pod sp. zn. 14Er 147/2005 spôsobil prieťahy v konaní. Medzi prieťahmi v exekučnom konaní a vznikom ujmy navrhovateľovi nie je daná priama súvislosť. Ujma vôbec by navrhovateľovi nevznikla, ak by splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu v lehote tam uvedenej (z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 14.8.2001, sp.zn. 10C 1/1996). Na veci nič nemení skutočnosť, že v priebehu exekučného konania nastala zmena právnej úpravy (§ 372m O.s.p.). Všetkými pre vec podstatnými námietkami navrhovateľa sa zaoberal Okresný súd v Trnave v exekučnom konaní, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné a ktoré je pre konanie v prejednávanej veci záväzné (§ 135 ods. 2 O.s.p.). Je notorietou, že exekučné konanie začína na návrh oprávneného až vtedy, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 251 O.s.p., § 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti). Medzi prieťahmi okresného súdu v exekučnom konaní a trovami, ktoré navrhovateľ (v exekučnom konaní v postavení povinného) vynaložil, nie je tak daný priamy, bezprostredný vzťah príčiny a následku. Inak povedané, ak by aj

exekučný súd konal plynulo, povinnému, ktorý riadne a včas nesplnil svoju povinnosť, by vznikli trovy v súvislosti s exekučným konaním. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľ nepreukázal, vôbec netvrdil, žeby svoju povinnosť uloženú mu rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne splnil riadne a včas, príp. žeby dané rozhodnutie nebolo právoplatné a vykonateľné, príp. žeby v exekučnom konaní sa oprávnený domáhal uspokojenia svojich nárokov, hoci už uspokojený bol. Navrhovateľ namietal, ako je uvedené vyššie, len prieťahy okresného súdu v následnom, exekučnom, konaní, od ktorého aj odvíja svoj nárok. Je potrebné pripomenúť aj to, že do 31.8.2005 (§ 251 O.s.p. v znení účinnom do 31.8.2005) si oprávnený mohol vybrať medzi súdnym a exekučným výkonom rozhodnutia bez možnosti (nutnosti) vyjadrenia sa povinného s rovnakým cieľom, a síce splnenie povinnosti povinným uloženej mu právoplatným a vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom); obidva spôsoby boli rovnocenné, oba zaťažené trovami, ktoré znášal povinný. Spôsob núteného výkonu rozhodnutia dovtedy teda bol daný na výber len oprávnenému (K. O. O.) po tom, čo povinný (v prejednávanej veci navrhovateľ) nesplnil svoju povinnosť riadne a včas. Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie správnym smerom, z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery a vec napokon aj správne rozhodol po právnej stránke. Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 O.s.p.

Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p., § 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopĺňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým navrhovateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5Cdo 218/2009, 3Cdo 51/2011, 7Cdo 56/2011).

Odporcovi úspešnému aj v odvolacom konaní odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže ich náhradu nežiadal (§ 224 ods. I, § 142 ods. I, § 151 ods. I O.s.p.).

V súlade so zákonom č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro na území Slovenskej republiky s účinnosťou od 1.1.2009 peňažné údaje v slovenskej mene sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné údaje v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro (§ 9 ods. 2 citovaného zákona).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.